Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 05 Listopad 2013 21:50

Vždycky si říkám, že bych z každého alba měl vyvařit jeden článek, ale pak se mi desky tak nějak spojí do celků, které je lépe popsat pohromadě, protože je to i návod ke srovnání postupů a přístupů. Tentokrát se mi takto sešla a spojila tři alba: **Zuzana a spol** - ***Láska je ráj***, **Happy to meet**
-
Haifara
a
Strašlivá podívaná
-
Tady a teď
.

Zuzana a spol nepředstírají, že natočili nejjednodušší a nejvýraznější irské popěvky především pro radost a ne pro předstírání umění. I tak jim to ale slušně šlape, angličtinu zas tak nekazí, a kdyby nebylo toho nebetyčně pitomého názvu celého alba, šlo by ho brát i vážně. Ale víc o něm moc napsat nejde.

{desky 1249}

Happy to meet natočili další řadovku. Míněno v podstatě v dobrém slova smyslu, na desce je všechno, co bychom od skupiny čekali a co od skupiny známe. Takže vlastně trošku nuda. Nuda násobená tím, že nakonec ani není čeho se chytit, ani v dobrém, ani ve zlém. Svoji parketu mají zmáknutou takřka dokonale, hudební výraz jim věřím, skoro jako kdyby půl roku z každého roku hráli v irské hospodě. Proč se tedy nepustí do nějakého experimentu - i třeba s rizikem, že si trochu pokazí pověst? Vždycky by se při případném šlápnutí měli kam vrátit, na pevnou půdu svého standardního repertoáru. Ale to slovo „nuda“ bych měl spíš dát do uvozovek - nudit se nebudou příznivci kapely, dále ti, kteří ji uslyší z této desky poprvé (ti zatouží mít i desky starší), ani ti, kdož konzumují všechno irské, keltské a skotské bez výběru a rozdílu. Takže jsem se vlastně při poslechu nudil jen já? Vlastně ani nenudil, spíš jsem tak nějak očekával nějaké vyvrcholení a ono nepřicházelo (znáte to, ne?). Dokonce jsem si i některé melodie pobrukoval, či si při nich podupával (úvodní instrumentálka
Cry of the Celts
a další
Colby Hills
), nebo se k některým vracel pro jejich podmanivost (
Haifara
), některé jsem si vybral do vysílání (
Vítr z jara
a
Bobule
), u jiných obdivoval střídání a prolínání hlasů (
Tree little drummers
), ale orgasmus stále nepřicházel. A přitom šest písní, které jsem pochválil, to je z jedenácti dost. A ani ostatní nemůžu pohanět. Takže přeci jen rutina? Sice dokonalá, ale rutina? Že by to bylo tak poznat? Ale i přes mé nevyvrcholení desku můžu doporučit. Třeba se u vás dostaví.

{desky 1253}

Třetí deskou do této trojice je album Strašlivé podívané
Tady a teď
. Strašlivka se inspiruje historickými, laicky řečeno, středověkými tématy už řadu let, a tak jsem se bál, po poslechu Happy to meet, že budu muset napsat něco podobného i o ní. Nakonec to není špatné hodnocení: rutinní řadovka. A deska by tak nějak přirozeně do té trojice zapadla. No, nebudu vás napínat - Strašlivá podívaná z této trojice jasně vyčnívá. Docela mě to přinutilo zkoumat, čím to bude, když i autorské zdroje jsou typově podobné - míněno tím, že obě kapely na těchto deskách stavějí na téměř výhradním autorství z vlastních řad (pokud to není tradicionál): u HtM je to dvojice Střeštíková-Ženožičková, u Strašlivky je to Petr Merxbauer. To jediné, co mě napadlo, je velmi vratká spekulace - Petrovi ještě středověk nezevšedněl tak, jako dámám Keltové, nebo přinejmenším se mu úspěšně daří implantovat do písní autorské nadšení z tvorby nových kousků. Asi tomu napomáhá i to, že texty Strašlivky jsou samostatně stojící příběhy, a tak se lze i od nich výrazově a hudebně odpíchnout. Že se Petr Merxbauer u písní především baví. A to se holt na posluchače přenese víc, než „jen“ profesionální dokonalost. Ostatně, mám pocit, že takto nějak bych srovnal i pódiová vystoupení obou těles. Strašlivá podívaná nabízí 15 písní, vesměs příběhů, tu romantických, tu dramatických, někdy trochu divadelně podávaných, vždy však s mírou, a především interpretačně zvládnutých. Potěšeni budou všichni milovníci středověku, kteří nicméně příliš nelpí na historické věrnosti a ocení spíše aktuální sdělnost. Potěšeni budou i ti, kteří nedokážou hudby stylově zařadit, ale ocení muziku hranou s odpichem, zájmem a drivem.

{desky 1252}

Suma sumárum - dá se říci, že máme na scéně trojici vcelku povedených, sice ne moc inovativních, ale na solidních základech stojících hudebních počinů.